

ПРАВООУЧЕНІЕ

ЗА ДЪЦА ТА.

Не е много время, дѣца, отъ какво бѣ живѣ Теофилъ Тимеовъ, человекъ уменъ и добръ.

Кои то го знахтъ, обичахъ го още и до сега, защото бяхъ человекъ добръ и праведенъ, и имаше голѣма радость да чини добро. Още отъ малкъ той бѣ си поставилъ за правило да не пропуска да премине день, безъ да стори нѣкожъ добръ работъ, за кождо вечеръ да ся радва. Кога видяше нѣкого, че е притѣсненъ и не знае что да прави, даваше му добры совѣты, защото имаше обширны познанія и голѣмъ опытность. Кога чюеше, че нѣкой страда отъ сиромашество, не само го приглядваше съ дарове милостивы, но още повече му помагаше, като му покажеше способъ какъ да си печели самичякъ това, что му е нужно за живѣнье. Кога найдеше нѣкой человекъ несчастенъ, или Христіанинъ былъ, или Турчинъ, или Евреинъ, приглядваше го со всичкѣ-тѣ си силы, и отъ всичко-то си сърдце, и утѣшаваше го. Человекъ е, думаше, и азъ съмъ